

[Grünbaum.]

nogen tilbagevirkende kraft. Der er tale om en ganske normal regulering af vores skatte-lovgivning.

Jeg vil gerne have lov til lige at citere, hvad den tidligere finansminister sagde om disse problemer, da han her i tinget den 7. oktober fremsatte dette lovforslag. Han sagde, at han mente, der var en tilbagevirkende kraft, men tilføjede så:

„De mulige betænkeligheder i forbindelse med at give reglerne tilbagevirkende kraft mener jeg det forsvarligt at se bort fra i betragtning af, at disse regler kun rammer den, der disponerer over forsikringen på en måde, som er uforenelig med forsikringens karakter af en langsigtet opsparing.“

Det var, hvad den tidligere finansminister mente om den sag. Men den nuværende finansminister har altså ment, at man skulle give denne indrømmelse til alle dem, der har tegnet forsikringer i forvejen, således at det, vi nu gennemfører, slet ikke får nogen betydning for alle dem, der er tegnet, og for de beløb, der er indbetalt, men kun for nyttegninger og for yderligere beløb, der indgår i ordningerne fremefter. Hverken en tillægs-skat eller en forhøjelse fra 25 pct. til 35 pct. får virkning for hele dette vældige område. Husk nu på, at der er tegnet indekstraktter for — ja, jeg har ikke det sidste tal, men det er vel snart 2½-3 milliarder kr. Dertil kommer som sagt, at det, man vil ramme her, kun er ophævelsen i utide. Det rammer ikke dem, der bevarer disse kontrakter. Nej, vi synes, det er en meget, meget alvorlig forringelse af det lovforslag, som den tidligere finansminister fremsatte, der er sket igennem udvalgsarbejdet og ved de ændringsforslag, som finansministeren har stillet, og det er vi meget betænkelige ved. Vi må altså stemme imod ændringsforslag nr. 24 til § 34.

Så vil jeg godt sige lidt om det ændringsforslag om ophævelse af adgangen til at nytte indekstraktter, som vi har stillet sammen med socialistisk folkeparti. Det kan måske nok virke lidt mærkeligt, at vi stiller et sådant forslag, for vi skal gerne indrømme, at det er noget, der bør komme pludseligt; man skal ikke reklamere med i forvejen, at man vil standse tegning af indekstraktordninger. Men vi har alligevel

ment, at tiden nu var inde til at sige stop for dette. Jeg har nævnt tallene. Det er jo uhyggelige tal. Det er en uhyggelig belastning, der hviler på statsbudgettet fremover, ganske vist ikke i de nærmeste år, men som kommer engang. Nu har vi fået noget, der hedder perspektivplanen. Jeg ved i øvrigt ikke, om den indeholder noget om disse problemer, men hvis den ikke gør det, var det dog nok værd, at man i finansministeriet tog det med ind i sine overvejelser af, hvordan de fremtidige økonomiske forpligtelser kommer til at tegne sig for statsbudgettet på dette område. Da man gennemførte fuld folkepension, så var det meningen, at indekstraktordningen skulle ophæves. Den blev gennemført i sin tid som et alternativ til det, man dengang kaldte fuld folkepension, og det var en klar forudsætning, at når den fulde folkepension var gennemført, skulle indekstraktordningen ophæves; det er den altså desværre ikke blevet.

Vi må som sagt meget beklage det, der er sket med pensionslovforslaget. Det er ikke blevet forbedret under udvalgsarbejdet bortset fra de to punkter, jeg har omtalt, og jeg kan godt sige med det samme, at mit parti ikke kan tage medansvar for gennemførelsen af det.

Langkilde: Mit partis ordfører, hr. Haunstrup Clemmensen, er desværre forhindret i at være til stede, hvorfor jeg skal knytte nogle bemærkninger til ændringsforslagene og lovforslagene som helhed.

Sigtet med pensionslovforslaget var og er en klargørelse af reglerne på dette felt, som er meget udviklede. Man kan hævde, at de stadig er meget udviklede, men må dog erkende, at der er sket en tydeliggørelse af dem, og jeg tror også, at der under udvalgsarbejdet på en lang række punkter er sket både en sproglig afklaring og en afklaring af enkelte udestående problemer, så i den henseende skulle der være sket visse fremskridt.

Jeg vil derudover nævne, at der også er sket en skærpelse på visse punkter. Hr. Grünbaum har allerede nævnt problemet omkring indekstraktterne, hvor der i 1967 blev fastsat en periode på 2 år efter indgåelsen, i hvilken man ikke kunne ophæve dem, uden at det havde almindelige